

Repertoriumnummer 2020 / 799
Datum van uitspraak 7 mei 2020
Rolnummer 2019/AB/357
Beslissing waartegen beroep 18/403/A

Uitgifte

Uitgereikt aan
op € JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00001634812-0001-0015-01-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - werkloosheid
tegensprekelijk arrest
definitief
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580, 2°, Ger. W.)

VLAAMSE DIENST VOOR ARBEIDSBEMIDDELING, ON 0887.010.362, met zetel te 1000
BRUSSEL, Keizerslaan, 11, appellant, vertegenwoordigd mr.

tegen

M geïntimeerde, vertegenwoordigd mr. °

**
*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit:
Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken door de arbeidsrechtbank te Leuven op 1 april 2019, 2e kamer (A.R. 18/403/A)
- het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie op 3 mei 2019,
- de neergelegde conclusies,
- de voorgelegde stukken.

**
*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet op de openbare zitting van 5 maart 2020. Gelet op de maatregelen die werden genomen in het kader van de crisis ten gevolge van Covid-19, wordt de zaak op heden uitgesproken.

DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING

1.

De heer M geboren in 1991 was werkloos sinds 30 september 2016. Zijn laatste tewerkstelling was een tewerkstelling van zes maanden bij Fedasil.

Volgens de gegevens van het administratief dossier werd hij sinds 27 oktober 2017 opgevolgd door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling (verder VDAB). Op dat ogenblik was er een intakegesprek en werd hem gevraagd om deel te nemen aan een "OC", wat, naar het hof aanneemt, verwijst naar een opleidingscursus. De heer M heeft toen aangegeven dat hij deze opleiding niet zinvol vond. Uit het administratief dossier blijkt niet om welke opleiding of cursus het ging. Een nieuwe afspraak volgde op 28 november 2017. Daarvan is geen verslag.

Op 18 december 2017 werd met de heer M een zogenaamd "formeel afsprakenblad" ondertekend. Dit hield in dat de heer M werd ingepast in het kader van de opvolging van het actief zoekgedrag naar werk in de zin van artikel 58 en volgende van het Koninklijk Besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering (verder het werkloosheidsbesluit). In het verslag werden essentieel afspraken opgenomen met betrekking tot het aantal sollicitaties dat de heer M diende te verrichten. Bovendien moest hij zijn brief of CV door een online coach laten nalezen.

Op 15 januari 2018 vond een evaluatie plaats. Een eigenlijk verslag van deze evaluatie is niet voorhanden, maar volgens de besluiten van de VDAB waren de opdrachten niet of niet geheel uitgevoerd. Ingevolge deze negatieve evaluatie, werd een zogenaamd "ultiem afsprakenblad" opgesteld. De na te komen afspraken waren essentieel dezelfde als deze in het vorige afsprakenblad. Wel werd er aan toegevoegd dat de heer M de module "Werken met de VDAB-tools" moest volgen. Deadline voor deze laatste afspraak en voor de andere afspraken was 21 februari 2018.

2.

De heer M vond vanaf 12 februari 2018 werk bij het Rode Kruis als begeleider in een opvangcentrum. Volgens de informatie verstrekt ter zitting - en die niet tegengesproken wordt door de VDAB - is de heer M nog steeds tewerkgesteld bij het Rode Kruis. De heer M heeft op 12 februari 2018 via "mijn VDAB" gemeld dat hij werkte en niet meer werkloos was. Hij heeft zich niet aangeboden op 21 februari 2018.

Op 21 februari 2018 stelde de bemiddelaar van de VDAB vast dat de heer M niet was opgedaagd voor het evaluatiegesprek. Zij stelde, op basis van de door de heer Mostafa ingebrachte gegevens, wel vast dat deze effectief aan het werk was sinds 12 februari 2018.

Nochtans werd, "overeenkomstig de richtlijnen" het dossier overgemaakt aan de Controledienst van de VDAB die bevoegd is om sancties op te leggen, onder meer wanneer

de verplichtingen in het kader van het actieve zoekgedrag naar werk niet werden nagekomen.

3.

De heer M werd uitgenodigd voor een verhoor bij de controledienst op 20 april 2018. Bij dit verhoor werd hij vertegenwoordigd door een syndicale afgevaardigde, die een nota neerlegde waarin meegedeeld werd dat de heer M sinds 12 februari aan het werk was.

Op 2 mei 2018 besliste de controledienst om toch een sanctie op te leggen aan de heer M een vermindering van de uitkeringen tot het niveau van het leefloon voor een periode van 9 weken. Essentieel werd gemotiveerd dat de heer M in gebreke gebleven was om de in het afsprakenblad vastgelegde afspraken na te komen in de periode voorafgaand aan zijn tewerkstelling. Zo zou hij na 15 januari slechts drie sollicitaties hebben gedaan en kon niet nagegaan worden of hij vier vacatures van maximum zes dagen oud had bijgehouden, vermits hij afwezig was op de ultieme afspraak. Verder zou de heer M zijn CV niet hebben laten nalezen en zou hij niet deel genomen hebben aan de module “werken met VDAB tools”.

4.

Bij verzoekschrift van 28 juni 2018 heeft de heer M beroep aangetekend bij de arbeidsrechtbank te Leuven tegen de beslissing van de controledienst van 2 mei 2018.

Bij vonnis van 1 april 2019, ter kennis gebracht bij gerechtsbrief van 5 april 2019, heeft de arbeidsrechtbank de vordering gedeeltelijk gegrond verklaard. Volgens de arbeidsrechtbank beantwoordde de uitgesproken sanctie niet redelijkerwijze aan de voorliggende feiten. De arbeidsrechtbank zette de opgelegde sanctie om in een verwittiging.

Bij verzoekschrift van 3 mei 2019 heeft de VDAB hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van de arbeidsrechtbank.

DE ONTVANKELIJKHEID

Het hoger beroep is ingesteld in overeenstemming met de wettelijke procedurebepalingen en binnen de wettelijke termijn. Het is ontvankelijk.

BEOORDELING

1.

De VDAB stelt in essentie dat de herleiding van de sanctie door de eerste rechter strijdig is met de wettelijke bepalingen. De (specifieke) sancties in het kader van de procedure inzake de opvolging van het actief zoekgedrag zijn opgenomen in artikel 58 van het werkloosheidsbesluit. In toepassing van artikel 58/9, al. 1 van het besluit wordt bij een eerste negatieve evaluatie een verwittiging opgelegd. Maar overeenkomstig al. 2 van het

besluit wordt, in afwijking van al. 1, al vanaf de eerste negatieve evaluatie een sanctie van 4 tot 10 weken opgelegd wanneer reeds een formele schriftelijke verwittiging in het kader van de actieve beschikbaarheid werd betekend. Dit was het geval voor de heer M , zodanig dat de sanctievork van 4 tot 10 weken van toepassing was.

De VDAB stelt verder dat, gelet op het verloop van de activeringsprocedure, de opgelegde sanctie van negen weken gerechtvaardigd was. Tijdens de eerste maand van de procedure opvolging actief zoekgedrag zou de heer M slechts twee maal gesolliciteerd hebben. Tijdens het tweede maand zou hij slechts drie maal gesolliciteerd hebben, zou hij de module “Werken met VDAB tools” niet gevolgd hebben, zijn brief of cv niet hebben laten nalezen door een online coach en zou hij niet aanwezig geweest zijn op de afspraak van 21 februari 2018, zodanig dat ook niet kon geverifieerd worden of hij vier vacatures kon voorleggen van maximum zes maanden oud. Het enige “positieve element” is dat hij werk gevonden heeft, maar dat is iets wat de bemiddelaar zelf heeft moeten vaststellen.

2.

De heer M vraagt de bevestiging van het bestreden vonnis. Hij stelt dat hij wel degelijk aanwezig was op een eerste afspraak met het ACV voor de module “Werken met VDAB tools”, doch dat hij daar de enige aanwezige was en moest vaststellen dat wat aangeboden werd, weinig relevant was gelet op zijn opleiding inzake websites. Volgens de heer M heeft de trajectbegeleider nooit willen aanvaarden dat zijn sollicitaties voor een functie in het kader van een opvangcentrum niet relevant waren, omdat hij daarvoor niet de gepaste opleiding had.

3.

Overeenkomstig artikel 58, § 1, al. 1 van het werkloosheidsbesluit moet, om uitkeringen te genieten, de volledig werkloze actief zoeken naar werk en moet hij als werkzoekende ingeschreven zijn en blijven. Het bewijs van die inschrijving moet worden geleverd door de werkloze.

De volledig werkloze voldoet aan de verplichting om actief naar werk te zoeken bedoeld in het eerste lid als hij kan aantonen dat hij, tijdens de volledige duur van zijn werkloosheid: 1° actief en positief deelneemt en meewerkt aan de acties op het vlak van begeleiding, opleiding, beroepservaring of inschakeling die hem worden voorgesteld door de bevoegde gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling, in het bijzonder in het kader van het individueel actieplan dat is overeengekomen met de tewerkstellingsconsulent van de voormelde gewestelijke dienst;

2° zelf actief naar werk zoekt door regelmatig zelf gevarieerde acties te ondernemen.

4.

Overeenkomstig artikel 58/9 van het besluit wordt de volledig werkloze van wie de actieve beschikbaarheid negatief wordt geëvalueerd door de bevoegde gewestinstelling, gesanctioneerd met een verwittiging indien het gaat om de eerste negatieve evaluatie.

In afwijking van het eerste lid kan echter reeds bij eerste negatieve evaluatie een zwaardere sanctie uitgesproken worden, indien aan de werkloze in het kader van de actieve beschikbaarheid een formele schriftelijke verwittiging werd betekend tijdens de begeleiding. Voor de werkloze met gezinslast gaat het om een vermindering van de uitkering voor een periode van ten minste vier weken en maximum 10 weken. Voor de werklozen die de hoedanigheid hebben van samenwonende, betreft het een volledige uitsluiting voor dezelfde periode.

5.

Afdeling II van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding (zoals aangepast na de zesde staatshervorming, die de bevoegdheden dienaangaande overdraagt aan het Vlaamse gewest) regelt de procedure die gevolgd wordt bij de beoordeling van het actief zoekgedrag naar werk zoals bepaald in artikel 58 van het werkloosheidsbesluit.

Overeenkomstig artikel 111/6 van het besluit wordt de verplicht ingeschreven werkzoekende door de VDAB uitgenodigd voor een opvolgingsgesprek om na te gaan of hij zich voldoende heeft geïntegreerd op de arbeidsmarkt, enerzijds door elke overeengekomen actie en afspraak uit te voeren, anderzijds door voldoende inspanningen te leveren om actief een betrekking te zoeken.

6.

Overeenkomstig artikel 111/9 van het besluit maken, als de bemiddelaar tijdens het opvolgingsgesprek vaststelt dat de verplicht ingeschreven werkzoekende onvoldoende inspanningen heeft geleverd om zich te integreren op de arbeidsmarkt, de bemiddelaar en de werkzoekende tijdens het opvolgingsgesprek in onderling overleg een afsprakenblad op. Dat afsprakenblad moet rekening houden met de persoonlijke situatie en competenties van de werkzoekende en de criteria van de passende dienstbetrekking. Door de ondertekening van het afsprakenblad, verbindt de werkzoekende zich ertoe de afspraken uit te voeren tijdens de afgesproken periode. De bemiddelaar brengt de werkzoekende tevens op de hoogte van de beoordeling van zijn inspanningen om zich te integreren op de arbeidsmarkt en dit uiterlijk veertien dagen na het gesprek.

7.

Overeenkomstig artikel 111/12 van het besluit brengt de bemiddelaar, als hij bij het volgend gesprek vaststelt dat de werkzoekende de afspraken die hij in het afsprakenblad, vermeld in artikel 111/9, is aangegaan, niet heeft nageleefd, en onvoldoende inspanningen heeft geleverd om zich te integreren op de arbeidsmarkt, deze daarvan op de hoogte. Tijdens het opvolgingsgesprek “bepaalt de bemiddelaar de afspraken die worden opgenomen op een uitiem afsprakenblad”, rekening houdend met de persoonlijke situatie en competenties van de werkzoekende en de criteria van de passende dienstbetrekking. Deze verbindt zich ertoe de afspraken uit te voeren tijdens de volgende maand. Het ultieme afsprakenblad wordt opgesteld in twee exemplaren, gedateerd en ondertekend door de bemiddelaar en de verplicht ingeschreven werkzoekende. Een exemplaar wordt aan de werkzoekende overhandigd. Door de ondertekening verbindt de werkzoekende zich tot de uitvoering van de afspraken tijdens de afgesproken periode.

Dit ultieme afsprakenblad wordt beschouwd als een formele verwittiging in het kader van de controle op de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt van de verplicht ingeschreven werkzoekende.

8.

Een nieuwe opvolgingsgesprek (artikel 111/13) vindt plaats op het tijdstip dat afgesproken is in het ultieme afsprakenblad, vermeld in artikel 111/12. Tijdens dat opvolgingsgesprek, beoordeelt de bemiddelaar de naleving van de afspraken die zijn opgenomen in het ultieme afsprakenblad. Als de werkzoekende niet ingaat op de uitnodiging voor het opvolgingsgesprek, wordt zijn dossier bezorgd aan de controledienst. Als de werkzoekende zich wel aanbiedt, maar wordt vastgesteld dat hij zich niet gehouden heeft aan het afspraken dat wordt het dossier eveneens overgemaakt aan de controledienst (artikel 111/15). De bemiddelaar brengt dan uiterlijk binnen de 14 dagen de werkzoekende op de hoogte van de negatieve beoordeling.

9.

Uit deze bepalingen volgt, zoals de VDAB terecht opmerkt dat, indien vastgesteld wordt dat de heer M een negatieve evaluatie kreeg, nadat hij de afspraken vastgelegd in het ultiem afsprakenblad (gelijkgesteld met een formele verwittiging) niet nakwam, door de controledienst aan de betrokkene geen verwittiging wordt opgelegd maar wel een sanctie zoals bedoeld in artikel 58/9, tweede lid van het werkloosheidsbesluit.

De eerste rechter kon aldus de uitgesproken sanctie niet vervangen door een verwittiging. Indien de rechter de beslissingen van de controledienst beoordeelt met volheid van rechtsmacht, en zijn beoordeling in de plaats kan stellen van deze van de controledienst, dan gaan zij bevoegdheden echter niet verder dan deze van de controledienst en kan hij alleen de sancties opleggen die ook de controledienst kon of moest opleggen.

Het beroep is op die grond terecht ingesteld.

10.

Daarnaast stellen zich echter nog verschillende vragen die het hof ambtshalve moet onderzoeken, vermits de wetgeving op de werkloosheid de openbare orde raakt.

De eerste vraag daarbij is of een sanctie kan opgelegd worden aan een persoon die, op het ogenblik dat een negatieve evaluatie wordt opgesteld, niet meer werkzoekende is.

Overeenkomstig artikel 58/2,1^o van het werkloosheidsbesluit is onderworpen aan de procedure van de controle van de actieve beschikbaarheid de “volledig werkloze” die werkloosheidsuitkeringen of inschakelingsuitkeringen geniet. Overeenkomstig artikel 58/9 van het werkloosheidsbesluit wordt de “volledig werkloze” van wie de actieve beschikbaarheid negatief wordt geëvalueerd, gesanctioneerd volgens de regels die verder in dit artikel worden opgesomd. De artikelen 111/6 tot 111/15 van het besluit van de Vlaamse regering spreken steeds enkel over de opvolging van de “verplicht ingeschreven werkzoekende”.

Het dossier wordt aan de controledienst overgemaakt, hetzij als “de verplicht ingeschreven werkzoekende” niet ingaat op de uitnodiging voor het opvolgingsgesprek, vastgelegd bij de ondertekening van het ultieme afsprakenblad (art. 111/13) of als de bemiddelaar vaststelt dat de “verplicht ingeschreven werkzoekende” de afspraken niet heeft nageleefd.

Overeenkomstig artikel 111/19 wordt “de verplicht ingeschreven werkzoekende” uitgenodigd om gehoord te worden over de feiten die aan de grondslag liggen van de reden waarom het dossier is doorgestuurd naar de controledienst, en over zijn verweermiddelen.

Uit deze bepalingen blijkt enerzijds dat de opvolging van het actief zoekgedrag van de werkloze een einde neemt op het ogenblik dat deze een nieuwe betrekking gevonden heeft¹ en anderzijds dat de controledienst slechts een beslissing kan nemen inzake het zoekgedrag ten aanzien van de personen die nog werkzoekende zijn.

De bestreden beslissing beantwoordt reeds op deze basis niet aan de wettelijke bepalingen.

11.

Formeel lijkt de gevolgde procedure ook niet aan de wettelijke bepalingen te beantwoorden.

Overeenkomstig artikel 111/9 laatste zin van het Besluit van de Vlaamse regering dient de bemiddelaar als hij, aansluitend op het opvolgingsgesprek vermeld in artikel 111/6, vaststelt dat de werkloze onvoldoende inspanningen heeft geleverd om zich te integreren op de

---

¹ tenzij misschien in zeer bijzondere omstandigheden waarin de werkzoekende enkel kort het werk zou hervat hebben met de bedoeling de opvolgingsprocedure te omzeilen

arbeidsmarkt, de werkloze uiterlijk binnen de 14 dagen na het gesprek op de hoogte te brengen van zijn beoordeling over de geleverde inspanningen. Uit geen enkel element van het administratief dossier blijkt dat deze kennisgeving gebeurd is.

Bijgevolg kon op 15 januari 2018 ook niet overgestapt worden naar de procedure van het opmaken van een uitiem afsprakenblad, dat tegelijk een formele verwittiging inhield en dus een eerste "sanctie".

Anderzijds voorzien de artikelen 111/13 en 111/15 twee afzonderlijke modaliteiten voor de overmaking van het dossier aan de controledienst. Overeenkomstig artikel 111/13 wordt het dossier overgemaakt als de werkzoekende niet ingaat op de uitnodiging voor het opvolgend gesprek. Artikel 111/15 bepaalt de te volgen procedure als de bemiddelaar vaststelt dat de werkzoekende de afspraken, opgenomen in het afsprakenblad, niet heeft nageleefd. Hij brengt deze dan binnen de 14 dagen na gesprek daarvan op de hoogte en bezorgt het dossier aan de controledienst.

In casu wist de bemiddelaar op het ogenblik van het voorziene evaluatiegesprek dat de heer M. sinds 12 februari 2018 aan het werk was. De heer M. had dit ingebracht in "mijn VDAB" en uit het verslag van de bemiddelaar blijkt dat zij dit vastgesteld had op het ogenblik van de afspraak. In hoofde van de heer M. was het uiteraard logisch dat hij zich niet meer aanbood.

Indien de bemiddelaar van oordeel was dat er toch aanleiding toe was om een evaluatiegesprek te voeren en eventueel het dossier over te maken aan de controledienst, dan had zij de heer M. moeten verwittigen dat hij zich toch diende aan te bieden voor de evaluatie. Minstens had zij de heer M. de door artikel 111/15 bedoelde negatieve evaluatie moeten toezenden. Thans is, en dat blijkt ook uit het verhoorblad, de negatieve evaluatie doorgevoerd door de controlecommissie, wat zijn taak niet is.

12.

Vragen stellen zich ook bij het begeleidingstraject. Ter zitting van 9 januari 2020 heeft het hof aan de VDAB gevraagd welk de inhoud was van het begeleidingstraject, dat opgestart was vanaf 27 oktober 2017, waarom reeds in december 2017 de overstap gemaakt is naar de activeringsprocedure en of, in het kader van de activeringsprocedure, de periode werd afgebakend waarop het onderzoek naar het actief zoekgedrag betrekking had.

Uit de documenten, aangeleverd door de VDAB, blijkt dat op 27 oktober 2017 en 28 november 2017 enkel sprake geweest is van een niet nader gepreciseerd "OC", waarop de heer M. niet wenste in te gaan, blijkbaar op de motivering dat hij een voldoende zicht had op zijn competenties. Verder wordt ook geen enkele informatie bezorgd over een begeleidingstraject dat de heer M. op 22 september 2016 blijkbaar reeds gevolgd heeft.

13.

Het activeringsproject, dat daarna opgesteld werd, houdt geen enkele individualisering in m.b.t. de begeleiding, maar beperkt zich tot het vastleggen van een minimum aantal sollicitaties dat moet verricht worden.

Overeenkomstig artikel 58 § 1 van het werkloosheidsbesluit voldoet de volledig werkloze aan de verplichting om actief naar werk te zoeken als hij kan aantonen dat hij tijdens de volledige duur van zijn werkloosheid actief en positief deelneemt en meewerkt aan de acties op het vlak van begeleiding, opleiding, beroepservaring of inschakeling die hem worden voorgesteld door de bevoegde gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling, in het bijzonder in het kader van het individueel actieplan dat is overeengekomen met de tewerkstellingsconsulent van de gewestelijke dienst.

Overeenkomstig artikel 27, 14° van het werkloosheidsbesluit wordt onder individueel actieplan verstaan “het actieplan op maat van de werkloze in functie van zijn profiel, zijn behoeften en deze van de arbeidsmarkt, dat aan de werkloze wordt voorgesteld door de bevoegde gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling, met als doel hem een nieuwe start aan te bieden onder de vorm van een individuele beroepskeuzebegeleiding, een begeleiding bij het zoeken naar werk, een opleiding of elke andere maatregel die zijn beschikbaarheid of inzetbaarheid op de arbeidsmarkt verhoogt”.

In de voorliggende zaak ziet het hof geen enkel spoor van een individueel actieplan op maat van de werkloze, zoals bedoeld in artikel 27 van het werkloosheidsbesluit.

14.

De activeringsovereenkomst is geen overeenkomst die onderworpen is aan de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek. Ze heeft zowel tot doel om, in overleg met de werkloze, de concrete acties te preciseren die laatstgenoemde moet ondernemen om te voldoen aan zijn verplichting om actief naar werk te zoeken na te komen, als om na te gaan of hij aan die verplichting voldoet (Cass. 11.12.2017 s 16.0012.F).

Wanneer de bevoegde dienst een werkloze uitsluit van het recht op uitkeringen in het kader van de activeringsverplichting ontstaat tussen de bevoegde dienst en de werkloze een geschil over het recht op uitkeringen waarvan hij uitgesloten is. De arbeidsrechtbank die van een dergelijk geschil kennis neemt, oefent op de beslissing van de directeur (controledienst) een toetsing met volle rechtsmacht uit. Alles wat tot de beoordelingsbevoegdheid van de directeur (controledienst) behoort is, met naleving van het recht van verdediging en binnen de grenzen van het geding, onderworpen aan het toezicht van de arbeidsrechtbank (Cass. 11.12.2017).

15.

In het “ultiem” afsprakenblad van 15 januari 2018 worden een aantal “opdrachten” opgeëlijst, die moesten uitgeoerd worden telkens met als deadline 21 februari 2018.

Het betrof het volgen van een module “werken met VDAB tools”, zoeken van vacatures aangepast aan het profiel, waarvan er vier (maximum zes dagen oud) moesten meegebracht worden op de afspraak van 21 februari 2018, acht passende vacatures per maand, het laten nalezen van een sollicitatiebrief of CV door een online coach, en het gebruik van de online sollicitatie werkmap.

De heer M is tewerkgesteld vanaf 12 februari 2018. Hij moest vanaf die datum uiteraard de verplichtingen van het afsprakenblad niet meer nakomen. Volgens de sollicitatiewerkmap heeft de heer M VDAB gesolliciteerd voor de functie bij het Rode Kruis (opvang van asielzoekers) op 29 januari 2018. Wanneer hij bevestiging gekregen heeft dat hij aangeworven werd, kan niet geverifieerd worden. Redelijkerwijze moet aangenomen worden dat dit toch een aantal dagen voor de effectieve indiensttreding is gebeurd, zodat de effectieve “controleperiode” reeds vroeger een einde nam.

Voor wat betreft de module “werken met VDAB-tools” stelt de heer M dat hij zich, zoals gevraagd, op 16 januari 2018 aangeboden heeft bij het ACV voor een infosessie, waarbij hij de enige aanwezige was en waar bleek dat de competenties die zouden “aangeleerd” worden, competenties waren die hij met zijn certificaat van webdesigner reeds onder de knie had. Of hij later de module gevolgd heeft, is onduidelijk. Uit het verslag van de bemiddelaar blijkt enkel dat deze niet heeft kunnen nagaan of de opleiding gevolgd werd, zodat een tekortkoming niet bewezen is. In ieder geval was de deadline voor het volgen van deze opleiding 21 februari 2018, zodat niet kan vastgesteld worden dat de heer M deze verplichting niet is nagekomen.

Evenmin kan vastgesteld worden dat dat de heer M de verplichting inzake sollicitaties niet is nagekomen. Einde januari 2018 waren er, volgens de sollicitatiewerkmap en het “sollicitatielogboek” vier sollicitaties, 2 op 14 januari 2018, 1 op 28 januari 2018 en 1 op 29 januari 2018, die geleid heeft tot een tewerkstelling. Halfweg de evaluatieperiode had de heer M derhalve de helft van het aantal vereiste sollicitaties verricht, wat overeenstemt met de geformuleerde doelstelling. In ieder geval was ook hier een deadline tot 21 februari 2018 voor het realiseren van de 8 sollicitaties

De opdracht dat de heer M op 21 februari 2018 vier sollicitatiebrieven moest meebrengen, waaruit bleek dat hij binnen de zes dagen gesolliciteerd had, is niet kunnen geverifieerd worden, omdat de heer M aan het werk was sinds 12 februari.

Of de heer M een sollicitatiebrief of CV heeft laten nalezen door een sollicitatiecoach, blijkt niet uit het dossier. In ieder geval wordt dit nergens als een tekortkoming weerhouden.

Uit het dossier blijkt verder dat met betrekking tot de opdracht van het “goed opvolgen van sollicitaties” via de online sollicitatiemap, de heer M deze verplichting is nagekomen tot 30 januari 2018, datum waarop hij perspectief kreeg op een effectieve tewerkstelling.

Er kan dan ook niet worden vastgesteld dat de heer M, rekening houdend met zijn indiensttreding begin februari, de in het afsprakenblad opgenomen verplichtingen niet is nagekomen.

16.

De motivering van de bestreden beslissing is niet van aard om deze conclusie tegen te spreken. Deze motivering steunt essentieel op het feit dat niet kon nagegaan worden of de heer M aan al de voorwaarden voldaan had, minstens tot de datum van zijn effectieve indiensttreding, omdat hij niet aanwezig was op de ultieme afspraak. Ze houdt geen rekening met het feit dat voor nagenoeg alle opdrachten een deadline was vastgesteld op 21 februari 2018, en de doelstellingen dus slechts op die datum dienden gerealiseerd te zijn.

In besluiten stelt de VDAB dat de heer M geen enkel bewijs aanbrengt dat hij enige moeite had gedaan om de afspraken na te leven en dat zijn inspanningen ondermaats waren. “Het enige positieve element” aldus de besluiten “is dus iets dat de bemiddelaar zelf heeft moeten vaststellen, namelijk dat er op 12 februari 2018 een tewerkstelling was gestart”.

Die formulering wekt uiteraard verwondering. Het realiseren van de tewerkstelling (die nog steeds lopende is en aansluit bij een vroegere ervaring) is de verdienste van de heer M en niet die van de bemiddelaar, die op geen enkele wijze is tussengekomen in het vinden van deze vacature en in de begeleiding van de heer M om effectief aangenomen te worden.

Voor zover als nodig wenst het hof erop te wijzen dat de essentiële doelstelling van iedere begeleiding, hetzij de gewone begeleiding, hetzij de begeleiding in het kader van het actief zoekgedrag toch is om de werkzoekende zo efficiënt mogelijk te begeleiden in zijn zoektocht naar werk en niet de controle op de naleving van opgelegde “opdrachten” en de sanctionering daarvan.

17.

De bestreden beslissing moet om deze redenen als nietig, minstens ongegrond beschouwd worden, zodat het beroep van de VDAB ongegrond is.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gelet op het eensluidend mondeling advies van mevrouw _____, advocaat-generaal, waarop geen repliek van partijen,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond in zoverre het opkomt tegen de beperking van de opgelegde sanctie tot een verwittiging.

Opnieuw wijzend, verklaart op andere gronden, de oorspronkelijke vordering gegrond en verklaart de bestreden administratieve beslissing van 2 mei 2018, nietig, minstens ongegrond.

Veroordeelt, in overeenstemming met artikel 1017, al. 2 van het Gerechtelijk Wetboek, de VDAB tot de kosten van het hoger beroep, begroot in hoofde van de heer M _____ op 174,94 € rechtsplegingsvergoeding.

Veroordeelt de VDAB tot betaling van een bijdrage van € 20 voor het Fonds voor juridische tweedelijnsbijstand.
